

Danielin kirja - satakolme

Prophetian avaaminen: Profeetallisten kehysten kolminkertaisen sovelluksen ymmärtäminen

Jeff Pippenger

2024-02-29

Olemme tarkastelleet profetian kolminkertaisia sovelluksia. Teemme tämän osoittaaksemme, että kun Herra avasi Danielin kirjan yhdestoista luvun kuusi viimeistä jaetta sinetin murtuessa Neuvostoliiton romahtamisen myötä ”lopun aikana” vuonna 1989, syntyi ”tiedon lisääntyminen”, jonka oli määrä koetella tuota Jumalan kansan sukupolvea.

Ja hän sanoi: Mene tietäsi, Daniel, sillä nämä sanat pysyvät suljettuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti. Monet puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan; mutta jumalattomat tekevät jumalattomasti, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä; mutta viisaat ymmärtävät. Daniel 12:9, 10.

Aina kun Juudan sukukunnan Leijona avaa sinetin jonkin totuuden yltä, Saatana toimii vastustaakseen sanomaa. Danielin yhdennentoista luvun noissa viimeisissä jakeissa ilmoitettuja totuuksia vastaan esitetty vastustus pakotti syvällisempään tutkimukseen niihin jakeisiin liittyvistä totuuksista, jotta pyhitetty puolustus niitä erheellisiä käsityksiä vastaan, joita esitettiin ilmoitettujen totuuksien horjuttamiseksi, ei jäisi puuttumaan. Yksi niistä periaatteista, jotka tuotiin esiin tuon väittelyn keskellä, oli profetian kolminkertainen sovellus. Se tunnistettiin aluksi yhteydessä siihen välttämättömyyteen, että oli oltava oikeassa siitä, mitä Danielin kirjan ”jokapäiväinen” edusti (pakanallisuus), sekä siitä oikeasta historiasta, joka liittyi ”jokapäiväisen poistamiseen” (jKr. 508).

Kolmen hävittävän vallan tunnistaminen profetian viitekehyyksiksi vastasi sitä milleriläistä profetian viitekehystä, jossa kaksi ensimmäistä hävittävää valtaa muodostivat perustan, ja milleriläinen ”jokapäiväisen” samaistaminen pakanuuteen tuotti historian, joka oli sopusoinnussa Danielin kirjan yhdestoista luvun kuuden viimeisen jakeen kanssa, niin kuin sisar White sanoi sen olevan. Näin vastustus sinetöimätöntä tietoa vastaan lopun aikana vuonna 1989 synnytti suuremman valon tiedon lisääntyessä, ja se myös yksilöi erityisiä sääntöjä kolmannen enkelin liikkeelle, jotka olivat rinnakkaisia niiden tiettyjen profeetallisten sääntöjen kehitykselle, jotka William Miller oli koonnut ja ottanut käyttöön ensimmäisen enkelin liikkeessä.

Olemme tarkastelleet kolmoissovellutusta, joka koskee kolmea Roomaa, Babylonin kolmea lankeemusta ja kolmea Eliaa, ja käsittelemme nyt kolmea sanansaattajaa, jotka valmistavat tien liiton Sanansaattajalle. Olemme todenneet, että kolmen Rooman ja Babylonin kolmen lankeemuksen välillä on läheinen päällekkäisyys ja rinnakkaisuus, sekä myös läheinen rinnakkaisuus kolmen Eliaa ja tien valmistavien kolmen sanansaattajan välillä. Viimeisinä päivinä William Miller ja Future for America edustavat kumpikin kolmatta Eliaa sekä myös kolmatta sanansaattajaa, joka valmistaa tien. Jeesus havainnollistaa aina jonkin asian lopun jonkin asian alulla, ja ensimmäisen enkelin liike on rinnakkainen kolmannen enkelin liikkeen kanssa.

”Jumala on antanut Ilmestyskirjan 14. luvun sanomille niiden paikan profetian linjassa, eikä niiden työn tule lakata ennen tämän maan historian päättymistä. Ensimmäisen ja toisen enkelin sanomat ovat yhä totuus tätä aikaa varten, ja niiden tulee kulkea rinnakkain tämän niitä seuraavan sanoman kanssa. Kolmas enkeli julistaa varoituksensa suurella äänellä. ’Näiden jälkeen’, sanoi Johannes, ’minä näin toisen enkelin laskeutuvan taivaasta; hänellä oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.’ Tässä valaistuksessa kaikkien kolmen sanoman valo yhdistyy.” The 1888 Materials, 803, 804.

Ensimmäisen ja toisen enkelin liike oli William Millerin johtama. Sisar White tunnistaa Millerin ”valituksi sanansaattajaksi”.

”William Miller järkytti Saatanan valtakuntaa, eikä perivihollinen pyrkinyt ainoastaan tekemään tyhjäksi sanoman vaikutusta, vaan myös tuhoamaan itse sanansaattajan.” Spirit of Prophecy, osa 4, s. 219.

Hän osoittaa myös, että Milleriä oli esikuvattu sekä Elialla että Johannes Kastajalla.

”Tuhansia johdettiin omaksumaan William Millerin saarnaama totuus, ja Jumalan palvelijoita nostettiin Eliaa hengessä ja voimassa julistamaan sanomaa. Jeesuksen edelläkävijän Johanneksen tavoin ne, jotka saarnasivat tätä juhlallista sanomaa, tunsivat itsensä pakotetuiksi panemaan kirveen puun juurelle ja kutsumaan ihmisiä tuottamaan parannukseen soveliaita hedelmiä.” Early Writings, 233.

Johannes Kastaja, joka Jeesuksen mukaan oli toinen Elia, oli myös ensimmäinen sanansaattaja, jonka tuli valmistaa tie liiton Sanansaattajalle. Sen tähden on ilmeistä, että kolmannen enkelin liikkeellä tulee olemaan ”valittu sanansaattaja”. Tätä sanansaattajaa ovat esikuvanneet Elia, Johannes Kastaja ja William Miller. Yhdessä Millerin kanssa nämä kaksi valittua sanansaattajaa edustavat Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmen enkelin liikkeen alkua ja loppua, ja näin he yhdessä edustavat sekä kolmatta Eliaa että myös kolmatta sanansaattajaa, jonka tulee valmistaa tie liiton Sanansaattajalle.

Kummankin, joko alun tai lopun valitun sanansaattajan, sanoman hylkääminen on kuolema, ja Future for America -järjestön sanoma perustuu profeetalliseen sovellutukseen ilmauksesta ”rivi rivin päälle”, joka on myöhäissateen menetelmä. Ilmauksen ”rivi rivin päälle” soveltamisen kautta osoitetaan, että milleriittiliike oli Future for America -liikkeen esikuva. Milleriittihistorian tienviitta on William Miller, ”valittu sanansaattaja”. Tämän tienviitan hylkääminen merkitsee sanoman hylkäämistä; näin Adventismin alun ja lopun kautta vahvistetaan, että sanansaattajan hylkääminen on myös sanoman hylkäämistä, sillä sanoma yksilöi valitun sanansaattajan. Sen tähden sanoman hylkääminen on sanansaattajan hylkäämistä ja päinvastoin. Ilman tanssijaa ei ole tanssia.

”Huomioni suunnattiin jälleen Kristuksen ensimmäisen tulemuksen julistukseen. Johannes lähetettiin Eliaan hengessä ja voimassa valmistamaan Jeesuksen tietä. Ne, jotka hylkäsivät Johanneksen todistuksen, eivät hyötäneet Jeesuksen opetuksista. Heidän vastustuksensa Hänen tulemistaan ennustavaa sanomaa kohtaan asetti heidät sellaiseen asemaan, etteivät he voineet helposti vastaanottaa voimakkainta todistusaineistoa siitä, että Hän oli Messias. Saatana johti

niitä, jotka hylkäsivät Johanneksen sanoman, menemään vielä pitemmälle, hylkäämään Kristuksen ja ristiinnaulitsemaan Hänet. Näin tehdessään he asettivat itsensä sellaiseen asemaan, etteivät he voineet vastaanottaa siunausta helluntaipäivänä, siunausta, joka olisi opettanut heille tien taivaalliseen pyhäkköön. Tempppelin esiripun repeäminen osoitti, ettei juutalaisten uhreja ja säädöksiä enää otettaisi vastaan. Suuri Uhri oli annettu ja hyväksytty, ja Pyhä Henki, joka laskeutui helluntaipäivänä, siirsi opetuslasten mielet maallisesta pyhäköstä taivaalliseen, jonne Jeesus oli mennyt oman verensä kautta vuodattaakseen opetuslastensa päälle sovituksensa hyödyt. Mutta juutalaiset jätettiin täydelliseen pimeyteen. He menettivät kaiken sen valon, joka heillä olisi voinut olla pelastussuunnitelmasta, ja luottivat yhä hyödyttömiin uhreihinsa ja uhritoimituksiinsa. Taivaallinen pyhäkkö oli ottanut maallisen pyhäkön paikan, mutta heillä ei ollut mitään tietoa tästä muutoksesta. Sen tähden he eivät voineet hyötyä Kristuksen välitystyöstä pyhässä.”

”Monet katsovat kauhulla juutalaisten menettelyä heidän hylätessään ja ristiinnaulitessaan Kristuksen; ja lukiessaan kertomusta Hänen häpeällisestä kohtelustaan he ajattelevat rakastavansa Häntä eivätkä olisi kieltäneet Häntä niin kuin Pietari eikä ristiinnaulinneet Häntä niin kuin juutalaiset. Mutta Jumala, joka tutkii kaikkien sydämet, on koetellut sitä rakkautta Jeesusta kohtaan, jota he tunnustivat tuntevansa. Koko taivas seurasi syvimmällä mielenkiinnolla ensimmäisen enkelin sanoman vastaanottoa. Mutta monet, jotka tunnustivat rakastavansa Jeesusta ja vuodattivat kyyneleitä lukiessaan kertomusta ristikästä, pilkkasivat ilosanomaa Hänen tulemisestaan. Sen sijaan että olisivat ottaneet sanoman vastaan ilolla, he julistivat sen harhaksi. He vihasivat niitä, jotka rakastivat Hänen ilmestymistään, ja sulkiivat heidät seurakunnista ulos. Ne, jotka hylkäsivät ensimmäisen sanoman, eivät voineet hyötyä toisesta; eikä heitä hyödyttänyt myöskään keskiyön huuto, jonka oli määrä valmistaa heitä astumaan uskossa Jeesuksen kanssa taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhimpään. Hylätessään nuo kaksi aikaisempaa sanomaa he ovat niin pimentäneet ymmärryksensä, etteivät voi nähdä mitään valoa kolmannen enkelin sanomassa, joka osoittaa tien kaikkeinpyhimpään. Näin, että samoin kuin juutalaiset ristiinnaulitsivat Jeesuksen, samoin nimikristilliset kirkot olivat ristiinnaulinneet nämä sanomat, eikä heillä sen vuoksi ole mitään tietoa tiestä kaikkeinpyhimpään, eivätkä he voi hyötyä Jeesuksen siellä tapahtuvasta esirukouksesta. Juutalaisten tavoin, jotka uhrasivat hyödyttömiä uhrejaan, he lähettävät hyödyttömät rukouksensa siihen osastoon, jonka Jeesus on jättänyt; ja Saatana, joka on mielissään petoksesta, omaksuu uskonnollisen luonteen ja johtaa näiden tunnustautuvien kristittyjen mielet itsensä puoleen toimien voimallaan, merkeillään ja valheellisilla ihmeillään sitoakseen heidät ansaansa.” Early Writings, 259–261.

Ne, “jotka hylkäsivät Johanneksen todistuksen, eivät hyötäneet Jeesuksen opetuksista”, ja ne, “jotka hylkäsivät ensimmäisen sanoman, eivät voineet hyötyä toisesta; eivätkä he hyötäneet myöskään keskiyön huudosta.” Johanneksen palvelutyö edelsi Kristuksen kastetta, ja pian sen jälkeen Hän puhdisti tempppelin palvelutyönsä alussa. Millerin palvelutyö valmisti tietä sille, että Kristus puhdistaisi Leevin pojat, kun Hän äkisti tuli 22. lokakuuta 1844. Kummassakin näistä kahdesta todistajasta tien valmistavan sanansaattajan hylkääminen merkitsee kuolemaa.

Puhdistus ja pyhitys, jonka Kristus suoritti työssään liiton Sanansaattajana, tapahtui sitä tarkoitusta varten, että nostettaisiin kansa suorittamaan sitä työtä, jossa pelastuksen sanoma viedään

maailmalle. Tämä työ saatetaan päätökseen ennen sitä ajanjaksoa, joka kuvaa toimeenpanevan tuomion alkamista. Jerusalemin hävitys opetuslasten historiassa edustaa toimeenpanevaa tuomiota, ja adventismi kääntyi pois vastuustaan suorittaa tuo työ, mutta Herra oli koettanut koota heidät yhteen. Hän oli johdattanut kansaansa julkaisemaan vuoden 1850 kartan graafisena esityksenä siitä sanomasta, jonka he olisivat voineet viedä maailmalle.

”Ei ollut Jumalan tahto, että Israel vaeltaisi erämaassa neljäkymmentä vuotta; Hän halusi johtaa heidät suoraan Kanaanin maahan ja asettaa heidät sinne pyhäksi, onnelliseksi kansaksi. Mutta ”he eivät voineet päästä sisälle epäuskonsa tähden.” Hepr. 3:19. Luopumisensa ja uskosta pois lankeamisensa vuoksi he menehtyivät erämaassa, ja toisia herätettiin astumaan luvattuun maahan. Samoin ei ollut Jumalan tahto, että Kristuksen tulemuksen pitäisi viivästyä niin kauan ja että Hänen kansansa jäisi niin moniksi vuosiksi tähän synnin ja murheen maailmaan. Mutta epäusko erotti heidät Jumalasta. Koska he kieltäytyivät tekemästä työtä, jonka Hän oli heille määrännyt, toisia herätettiin julistamaan sanomaa. Laupeudessaan maailmaa kohtaan Jeesus viivyttää tulemustaan, jotta syntisillä olisi tilaisuus kuulla varoitus ja löytää Hänessä turvapaikka ennen kuin Jumalan viha vuodatetaan.” Suuri taistelu, 458.

Jos adventismi olisi vain pitänyt lujasti kiinni uskostaan, ”heidän työnsä olisi tullut päätökseen”.

”Jos adventistit suuren pettymyksen jälkeen vuonna 1844 olisivat pitäneet lujasti kiinni uskostaan ja yhdessä seuranneet eteenpäin Jumalan avautuvassa johdatuksessa, vastaanottaen kolmannen enkelin sanoman ja Pyhän Hengen voimassa julistaen sitä maailmalle, he olisivat nähneet Jumalan pelastuksen; Herra olisi voimallisesti vaikuttanut heidän ponnistelujensa kautta, työ olisi saatettu päätökseen, ja Kristus olisi jo tullut noutamaan kansansa palkkaansa saamaan. Mutta pettymyksen jälkeisen epäilyksen ja epävarmuuden aikana monet adventtiuskovista luopuivat uskostaan.... Näin työ estyi, ja maailma jätettiin pimeyteen. Jos koko adventistikunta olisi yhdistynyt Jumalan käskyjen ja Jeesuksen uskon perustalle, kuinka perin toisenlainen historiamme olisikaan ollut!” Evangelism, 695.

Keväällä 1844 liiton sanansaattaja puhdisti milleriittien liikkeen ja toi sitten syksyllä kolmannen enkelin sanoman. Miller, hänen sanomansa ja liike, jota hän edusti, olivat täyttäneet vertauksen kymmenestä neitsyestä. Exeterin, New Hampshiren, leirikouksessa saapui keskiyön huudon sanoma, ja kahdessa lyhyessä kuukaudessa kävi ilmi, millä neitsyistä oli öljy. Kaksi ryhmää tulivat ilmi, ja kolmas enkeli saapui kädessään sanoma, joka tuli syödä, mutta viisaat neitsyet ”luopuivat uskostaan” ”epäilyksen ja epävarmuuden aikana”.

”epäilyksen ja epävarmuuden ajanjaksoa” olivat Hänen kuollessaan edustaneet opetuslapset, mutta kolmantena päivänä Hän alkoi avata opetuslapsilleen ylösnousemuksensa sanomaa, eivätkä he ”luopuneet uskostaan”. Ensimmäisen ja toisen enkelin sanomien liikkeen ymmärtäväisten neitsyiden epäilyksen ja epävarmuuden ajanjakso jatkui suunnilleen kolme vuotta, jolloin Herra ilmoitti sisar Whitalle, että Hän oli ojentanut kätensä kootakseen jälleen kansansa jäännöksen. Hän johti kansaansa aloittamaan julkaisutyönsä ja tuottamaan Habakukin toisen taulun, mutta ”monet adventtiuskovista luopuivat uskostaan.... Näin työ estyi, ja maailma jätettiin pimeyteen.”

Vuonna 1849 William Miller, ensimmäisen ja toisen enkelin sanoman valittu sanansaattaja, laskettiin lepoon. Jos 22. lokakuuta 1844 viisaat neitsyet olisivat ”pitäneet lujasti kiinni uskostaan ja yksimielisesti seuranneet edelleen Jumalan johdattavaa kaitselmusta”, Herra olisi herättänyt toisen sanansaattajan Eliaan hengessä ja voimassa. Sen sijaan ”Kristuksen tulemus” ”viivästy”, ja Hänen kansansa ”samalla tavoin” kuin muinainen Israel ”jäisi” ”moneksi vuodeksi tähän synnin ja surun maailmaan.”

Sata kaksikymmentäkuusi vuotta vuoden 1863 kapinan jälkeen Herra nosti esiin kolmannen enkelin valitun sanansaattajan. Hänen työnsä oli sekä valmistaa tie sille, että Liiton Sanansaattaja äkisti tulisi temppeliinsä ja astuisi liittosuhteeseen sadanneljänkymmenenneljän tuhannen kanssa tutkivan tuomion päätösvaiheiden aikana, että myös esittää sanoma, joka kohtaa Ahabin, Iisebelin ja hänen profeettojensa kolminkertaisen liiton täytäntöönpanevan tuomion ajanjaksona, joka alkaa pian tulevan sunnuntailain myötä.

Kolmas tien valmistava sanansaattaja edustaa työtä, sanomaa, sanansaattajaa ja liikettä tutkivan tuomion päätösnäyttämöiden aikana. Kolmas Elia edustaa työtä, sanomaa, sanansaattajaa ja liikettä toimeenpanevan tuomion päätösnäyttämöiden aikana. Tien valmistavan sanansaattajan sanoma ja Elian sanoma on Ilmestyskirjan lukujen kahdeksan–yksitoista kolmesta voi-huudosta kolmannen sanoma.

Tien valmistajaa edustavassa historiassa kolmannen Voi-huudon sanoma edustaa sitä pasuunaa, joka kutsuu laodikealaista adventismia ”ostamaan minulta tulessa koeteltua kultaa, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta silmiisi voidellaksesi, että näkisit.” Se on Jumalan rakkauden sanoma, joka osoittaa Jumalan kansalle heidän rikkomuksensa, sillä ”kaikkia niitä”, joita Hän rakastaa, Hän ”nuhtelee ja kurittaa.” Se on Kristuksen vanhurskauden sanoma, joka kutsuu ihmisiä vastaanottamaan Hänen luonteensa, mikä ilmenee siinä ajanjaksossa, jolloin liiton Enkeli suorittaa sielun temppelin puhdistamisen työn, ja sen tähden Hän kutsuu niitä, joita Hän rakastaa, ilmaisemaan Hänen luonnettaan ja olemaan ”siis kiivaita ja tekemään parannuksen”, sillä Hän on ”sen” taloudenhoidollisen ”oven” ”edessä”, joka edustaa armonajan päättymistä, jolloin Hän ”sylkee” laodikealaisen adventismin ”suustaan.” Tuo taloudenhoidollinen ”ovi” on se ovi, jonka Hän ”avaa, eikä kukaan sulje, ja sulkee, eikä kukaan avaa.”

On näennäinen ristiriita, joka ratkeaa soveltamalla periaatetta ”rivi rivin päälle”, mutta monet eivät ehkä edes havaitse tätä näennäistä ristiriitaa. Ratkaistuna se tuo selvyyttä siihen siirtymään tutkivasta tuomiosta toimeenpanevaan tuomioon, joka tapahtuu pian tulevan sunnuntailain yhteydessä. Se ratkeaa hyväksymällä, että helluntai on esikuva pian tulevasta sunnuntailaista Yhdysvalloissa. Saattaaksemme päätökseen tarkastelumme kolmannelta sanansaattajalta, joka valmistaa tietä vertauskuvana tutkivassa tuomiossa, vastakohtana sille, että kolmas Elia on toimeenpanevan tuomion vertauskuva, käsittelemme tätä näennäistä ristiriitaa.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

”Enkeli, joka yhtyy kolmannen enkelin sanoman julistukseen, on valaiseva koko maan kirkkaudellaan. Tässä ennustetaan työtä, joka on maailmanlaajuinen laajuudeltaan ja

poikkeuksellinen voimassaan. Vuosien 1840–44 adventtiliike oli Jumalan voiman loistava ilmentymä; ensimmäisen enkelin sanoma vietiin jokaiseen lähetysasemaan maailmassa, ja joissakin maissa vallitsi suurin uskonnollinen mielenkiinto, mitä missään maassa on nähty sitten kuudennentoista vuosisadan uskonpuhdistuksen; mutta nämä tulevat jäämään toiseksi sen mahtavan liikkeen rinnalla, joka tapahtuu kolmannen enkelin viimeisen varoituksen alaisuudessa.

Työ on oleva samankaltainen kuin helluntaipäivänä. Niin kuin ”entinen sade” annettiin, Pyhän Hengen vuodattamisessa evankeliumin alussa, saamaan kalliin siemenen versoamaan, samoin ”myöhäinen sade” annetaan sen lopussa sadon kypsyttämiseksi. ”Niin oppikaamme tuntemaan, pyrkikäämme tuntemaan Herran. Hänen ilmestymisensä on varma kuin aamun koitto, ja hän tulee meidän tykömme niin kuin sade, niin kuin kevätsade ja syyssade maan päälle.” Hoos. 6:3. ”Iloitkaa siis, te Siionin lapset, ja riemuitkaa Herrassa, Jumalassanne; sillä hän antaa teille entisen sateen kohtuuden mukaan, ja hän lähettää teille sateen, entisen sateen ja myöhäisen sateen.” Joel 2:23. ”Viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, minä vuodatan Henkeäni kaiken lihan päälle.” ”Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.” Ap. t. 2:17, 21.

”Evankeliumin suuren työn ei tule päättyä vähäisempään Jumalan voiman ilmenemiseen kuin mikä leimasi sen alkua. Ne profetiat, jotka täyttyivät varhaisen sateen vuodatuksessa evankeliumin alussa, ovat jälleen täyttyvät myöhäisessä sateessa sen päättyessä. Tässä ovat ne ’virvoituksen ajat’, joita apostoli Pietari tähysi eteenpäin sanoessaan: ’Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvojen edestä; ja hän lähettäisi Jeesuksen.’ Apt. 3:19, 20.” Suuri taistelu, 611.